

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Agnieszka Baran</i>
Protokolant:	sekretarz sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa ***(...) S.A. w M. (H.), M. I., (...) S.A. w W. i (...) S.A. we W. w upadłości układowej***

przeciwko ***(...) S.A. w W.***

z udziałem nadzorcy sądowego (...) S.A. we W. w upadłości układowej- P. H. i interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

orzeka:

- zasądza od (...) S.A. w W. solidarnie na rzecz (...) S.A. w M. (H.), M. I., (...) S.A. w W. i (...) S.A. we W. w upadłości układowej kwotę 1 349 886,09 zł (jeden milion trzysta czterdzieści dziewięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt sześć złotych dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od (...) S.A. w W. solidarnie na rzecz (...) S.A. w M. (H.), M. I., (...) S.A. w W. i (...) S.A. we W. w upadłości układowej kwotę 74 712 zł (siedemdziesiąt cztery tysiące siedemset dwanaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Agnieszka Baran

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 grudnia 2012 roku powodowie (...) SA w M., (...) S.A. we W., (...) SA w W. (zwani dalej powodami) wnieśli o zasądzenie solidarnie na ich rzecz od pozwanego (...) SA w W. (zwanego dalej pozwanym) kwoty 1 349 886,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że 3 marca 2011 roku, jako zamawiający, powierzyli spółce (...) sp. z o.o., jako wykonawcy, wykonanie kompletnej instalacji elektrycznej dla inwestycji pod nazwą (...) we W.. W wykonaniu postanowień przedmiotowej umowy, spółka (...) przekazała powodom zabezpieczenie terminowego i należytego wykonania umowy w postaci bezwarunkowej, nieodwołalnej i płatnej na pierwsze żądanie gwarancji ubezpieczeniowej udzielonej przez pozwanego - (...) SA, do kwoty 1 439 000,00 zł. Następnie, w wyniku trójstronnego porozumienia, prawa i obowiązki spółki (...) przejęła spółka (...). Na podstawie aneksu do gwarancji ubezpieczeniowej spółka (...) została wskazana w gwarancji jako Zobowiązany, zaś pozostałe postanowienia gwarancji pozostały bez

zmian. W dalszej kolejności powodowie odstąpili od umowy zawartej z (...), a następnie wezwali tę spółkę do zapłaty na ich rzecz kary umownej naliczonej w związku z odstąpieniem od umowy. Wobec braku zapłaty tej należności powodowie wezwali pozwanego do zapłaty przedmiotowej należności, w związku z udzieloną powodom gwarancją. Pozwany odmówił zapłaty żądanej kwoty (pozew k. 7-12).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska odniósł się do relacji pomiędzy powodami i spółką (...). Wskazał, że pismem z 11 maja 2012 roku spółka (...) poinformowała (...) o rażącym naruszeniu przez zamawiającego postanowień umowy, a następnie – 25 czerwca 2012 roku odstąpiła od umowy łączącej ją z powodami. Pozwany wskazał, że z uwagi na skuteczne odstąpienie od umowy przez spółkę (...), umowa łącząca tę spółkę z powodami już nie istniała w obrocie prawnym. W konsekwencji wobec nieskuteczności odstąpienia od umowy dokonanego przez (...), nie była skuteczna podstawa naliczenia przez powodów kary umownej. W dalszej kolejności pozwany podniósł, że z uwagi na to, iż odstąpienie od umowy nie zostało podpisane przez osoby uprawnione do reprezentowania (...), oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest nieskuteczne. Nadto pozwany powołał się na nieważność odstąpienia dokonanego przez powodów z uwagi na sprzeczność § 17 ust. 1 pkt h umowy z treścią art. 395 k.c., bowiem strony umowy nie określiły terminu końcowego do wykonania umownego prawa odstąpienia. Dodatkowo pozwany podniósł, że żądanie powodów stanowi nadużycie prawa. Niezależnie od powyższych okoliczności pozwany podniósł zarzuty niespełnienia warunków formalnych skierowanego do niego wezwania do zapłaty należności z tytułu gwarancji (odpowiedź na pozew k. 186-206).

Pismem z 24 stycznia 2014 roku spółka (...) przystąpiła do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej. Wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powodów kosztów procesu według norm przepisanych. Interwenient wniósł również o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. do czasu zakończenia postępowania w sprawie XX GC 1131/12 toczącej się przed tutejszym sądem z powództwa spółki (...) przeciwko powodom w niniejszym postępowaniu (interwencja uboczna k. 363-371).

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Pismem z 2 marca 2014 roku powód wniósł opozycję przeciwko wstąpieniu do spółki (...) do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta ubocznego (opozycja k. 408-411). Postanowieniem z 22 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu ogłosił upadłość z możliwością zawarcia układu powoda (...) SA w We W. (postanowienie k. 430). Z uwagi na powyższe, nadzorca sądowy ww. spółki zawiadamiany był o kolejnych terminach rozpraw wyznaczonych w niniejszej sprawie. W toku postępowania nie zajął on stanowiska w sprawie. Wobec tego, że – w myśl art. 138 ust 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze – nadzorca sądowy wstępuje z mocy prawa do postępowań sądowych i administracyjnych dotyczących masy upadłości prowadzonych na rzecz lub przeciwko upadłemu, Sąd nie wydał postanowienia o wezwaniu nadzorca sądowego do postępowania w niniejszej sprawie.

Postanowieniem z 13 maja 2014 roku Sąd oddalił wniosek o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania w sprawie z powództwa (...) (postanowienie k. 446).

Postanowieniem z 13 maja 2014 roku Sąd oddalił opozycję strony powodowej przeciwko wstąpieniu (...) SA w S. do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta ubocznego (postanowienie k. 447).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 3 marca 2011 roku powodowie, działając w ramach konsorcjum, reprezentowanego przez spółkę (...) SA, zawarli ze spółką (...) umowę na podstawie której spółka (...) miała wykonać dostawę, montaż oraz kompletne wykonawstwo instalacji elektrycznej w inwestycji „(...) we W.”. Inwestycja ta była realizowana przez powodów w ramach zawartej przez nich umowy z Inwestorem – Gminą W. (umowa z 3 marca 2011 roku k. 73-99).

W dniu 2 czerwca 2011 roku, na zlecenie spółki (...), pozwany wystawił gwarancję nr (...). Na jej podstawie pozwany zobowiązał się nieodwołalnie, bezwarunkowo i na pierwsze pisemne żądanie do zapłaty na rzecz powodów kwoty 1 439 100,00 zł w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy nr (...) z dnia 3 marca 2011 roku, zawartej pomiędzy powodami i spółką (...). W myśl § 3 gwarancji, odpowiedzialność gwaranta trwa w okresie od 30 kwietnia 2011 roku do 23 lipca 2012 roku. Zgodnie z treścią § 4 ust. 2 gwarancji, wezwanie do zapłaty należności z tytułu udzielonej gwarancji musi zawierać oświadczenie beneficjenta, że zapłacenie żądanej kwoty stało się wymagalne, tj. zobowiązany nie wykonał lub nienależycie wykonał umowę. Do wezwania do zapłaty winno być dołączone potwierdzenie autentyczności podpisów osób uprawnionych do reprezentowania beneficjenta, które podpisały wezwanie do zapłaty. Potwierdzenie może być sporządzone przez bank prowadzący główny rachunek beneficjenta lub potwierdzone notarialnie (gwarancja k. 120).

Na mocy porozumienia zawartego przez powodów, spółkę (...) i spółkę (...), spółka (...), za zgodą powodów, przeniosła całość praw i obowiązków z umowy z dnia 3 marca 2011 roku na rzecz spółki (...) (porozumienie k. 100-103).

W związku z zawarciem ww. porozumienia, 10 lutego 2012 roku został zawarty aneks nr (...) do gwarancji z 2 czerwca 2011 roku. Na jego podstawie, jako zobowiązany została wskazana w gwarancji spółka (...). Pozostałe postanowienia gwarancji udzielonej przez pozwanego pozostały bez zmian (aneks nr (...) do gwarancji k. 122).

W piśmie z 11 maja 2012 roku, kierowanym do (...) SA, spółka (...) wskazała na naruszenia umowy z 3 marca 2011 roku przez powodów. W piśmie tym wykonawca wskazał, że w związku z istniejącymi naruszeniami dokonuje wstrzymania prac (pismo z 11 maja 2012 roku k. 219-220).

Następnie, pismem z 25 czerwca 2012 roku spółka (...) odstąpiła od umowy zawartej z powodami. Jako przyczynę odstąpienia od umowy wskazano brak reakcji na wezwanie do zawarcia aneksu (przedłużającego czas wykonania prac) oraz brak współdziałania zamawiającego w wykonaniu umowy (odstąpienie od umowy z 25 czerwca 2012 roku k. 234).

Pismem z 5 lipca 2012 roku, adresowanym do spółki (...), powodowie odstąpili od umowy zawartej z tą spółką. Jako przyczynę odstąpienia wskazano nieuprawnione przerwanie robót przez okres 6 dni oraz opóźnienie się przez wykonawcę z ukończeniem przedmiotu umowy tak dalece, że nie jest prawdopodobne jego ukończenie w czasie umówionym. Wraz z pismem powodowie przesłali spółce (...) notę obciążeniową nr (...) opiewającą na kwotę 1 439 100,00 zł tytułem kary umownej za odstąpienie od umowy z przyczyn leżących po stronie wykonawcy. Powodowie wezwali spółkę (...) do zapłaty kwoty 1 349 886,09 zł tytułem kary umownej pomniejszonej o należności spółki (...) z tytułu wystawionych przez nią faktur, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. (odstąpienie od umowy k. 124-125, nota obciążeniowa k. 126).

Spółka (...) nie dokonała zapłaty na rzecz powodów żądanej przez nich kary umownej. W związku z tym powodowie skierowali wezwanie do jej zapłaty do pozwanego, jako gwaranta z wystawionej na rzecz powodów gwarancji ubezpieczeniowej. Wezwanie do zapłaty tej należności zostało skierowane do pozwanego pismem datowanym 17 lipca 2012 roku wystosowanym przez (...) SA jako lidera konsorcjum. W wezwaniu tym zostało wskazane, że wykonawca nie wykonał umowy z dnia 3 marca 2011 roku w związku z jej treścią, wskutek czego został obciążony karą umowną, której nie zapłacił. Pismem z 18 lipca 2012 roku (...) SA zwrócił się do (...) Banku SA o potwierdzenie, że osoby podpisujące wezwanie do zapłaty należności z gwarancji są upoważnione i mogą zaciągać zobowiązania w imieniu (...). Okoliczność ta została potwierdzona przez bank adnotacją uczynioną na wezwaniu kierowanym do pozwanego. Osoby, które dokonały przedmiotowego potwierdzenia były do tego upoważnione. Pozwany także odmówił zapłaty żądanej kwoty, podnosząc, że zgodnie z treścią gwarancji nie zapewnia ona zapłaty świadczenia z tytułu naliczonych kar umownych (okoliczność bezsporna, pismo do banku k. 132, wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego k. 133-134, pismo pozwanego z dnia 7 sierpnia 2012 roku k. 127, pismo (...) (...) k. 353).

W związku z odmową zapłaty kary umownej ze strony pozwanego, pismem z 13 września 2012 roku (...) skierował do pozwanego ponowne żądanie zapłaty kwoty 1 349 886,09 zł (wezwanie do zapłaty k. 135-136). Odpowiadając na to wezwanie, pismem z 15 października 2012 roku, pozwany ponownie odmówił zapłaty żądanej kwoty. W

uzasadnieniu wskazał, że skierowane do niego wezwanie nie zawiera wymaganego oświadczenia wskazanego w § 4 ust. 2 gwarancji, tj. oświadczenia beneficjenta, że „zapłacenie żądanej kwoty stało się wymagalne”. Pozwany podniósł nadto, że wcześniejsze odstąpienie od umowy przez spółkę (...) powoduje nieskuteczność odstąpienia od umowy przez powodów (pismo z 15 października 2012 roku k. 140).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony niniejszego postępowania i nie budzą wątpliwości również po stronie sądu. Zauważyć należy, że dowody te odnoszą się do okoliczności w zasadzie niespornych pomiędzy stronami niniejszego postępowania (fakt odstąpienia od umowy przez powodów, czy wystąpienie z żądaniem zapłaty kary umownej). W toku postępowania w niniejszej sprawie strony odmiennie oceniały zasadność i skuteczność wskazanych czynności.

Pozostałe (nie powołane wyżej) dokumenty złożone do akt sprawy przez strony postępowania nie stanowią dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Odnoszą się one bowiem do umowy łączącej powodów ze spółką (...) i okoliczności związanych z jej wykonywaniem. W ocenie Sądu okoliczności te, jako nie odnoszące się do relacji łączących strony niniejszego sporu, tj. powodów jako beneficjenta gwarancji i pozwanego, jako gwaranta, nie mają znaczenia w niniejszej sprawie z uwagi na charakter odpowiedzialności pozwanego, o którym szerzej w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Postanowieniem z 3 czerwca 2014 roku Sąd oddalił wnioski strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków oraz o zobowiązanie powoda do złożenia dziennika budowy i inwentaryzacji prac wykonanych przez (...) i (...) oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego (postanowienie k. 458-459). W ocenie Sądu, podobnie jak wskazane powyżej dokumenty, wnioski te są zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Związane są one ze stanowiskiem strony pozwanej kwestionującej żądanie pozwu, a odnoszące się do zagadnień związanych z wykonywaniem umowy zawartej przez powodów ze spółką (...) (a następnie (...)). Argumentacja strony pozwanej i przedmiotowe oddalone wnioski strony pozwanej odnoszą się zatem do stosunku podstawowego, stanowiącego podstawę wystawienia gwarancji bankowej przez stronę pozwaną. Jak już to zostało zaznaczone, w ocenie Sądu w toku postępowania w niniejszej sprawie pozwany nie może skutecznie bronić się przed żądaniem pozwu na podstawie argumentacji odnoszącej się do umowy łączącej powodów z wykonawcą.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność udzielenia przez pozwanego na rzecz powodów gwarancji należytego wykonania umowy. Pozwany kwestionował swój obowiązek zapłaty na rzecz powodów kwoty żądanej pozwem, podnosząc szereg argumentów. W ocenie Sądu nie ma podstaw do podzielenia stanowiska strony pozwanej (oraz interwenienta) prezentowanego w niniejszej sprawie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwany jako gwarant, dla skutecznej obrony przed skierowanym do niego żądaniem zapłaty kary umownej, nie może odwoływać się do stosunku podstawowego, tj. umowy łączącej powodów ze spółką (...), a następnie (...). Gwarancja ubezpieczeniowa udzielona przez pozwanego na rzecz powodów ma bowiem charakter samodzielny, abstrakcyjny i nieakcesoryjny. W ocenie Sądu wynika to z samej treści gwarancji, w której pozwany jako gwarant zobowiązał się nieodwołanie, bezwarunkowo i na pierwsze pisemne żądanie beneficjenta do zapłaty określonej kwoty w wypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy z 3 marca 2011 roku. Nie bez znaczenia dla takiej interpretacji udzielonej przez pozwanego gwarancji pozostaje okoliczność, że pozwany jako gwarant jest podmiotem zawodowo trudniącym się udzielaniem gwarancji ubezpieczeniowych, zatem winien mieć rozeznanie co do znaczenia używanych zwyczajowo w umowach gwarancji zwrotów, jak również znaczenia precyzyjnego określenia przesłanek aktualizujących obowiązek gwaranta (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 9 lipca 2013 r., I ACa 48/13).

Podkreślenia wymaga, że Sąd nie kwestionuje – co do zasady – możliwości takiego ukształtowania odpowiedzialności pozwanego jako gwaranta, która uzależniona byłaby od wykazania tzw. materialnej przesłanki jego odpowiedzialności – rzeczywistego wykazania niespełnienia świadczenia, którego spełnienie było przedmiotem zabezpieczenia w postaci udzielonej gwarancji. Takie ukształtowanie odpowiedzialności pozwanego wynikać musiałyoby z treści samej gwarancji. Tymczasem gwarancja nr (...) udzielona przez pozwanego kształtuje odpowiedzialność pozwanego całkowicie odmiennie, niż wskazuje to sam pozwany. Z treści § 4 gwarancji wynika bowiem jednoznacznie, że warunkiem wypłaty sumy gwarancyjnej jest: złożenie wezwania do jej zapłaty w siedzibie pozwanego w okresie ważności gwarancji (ust. 1), zawarte w wezwaniu oświadczenie Beneficjenta, że zapłacenie żądanej kwoty stało się wymagalne i potwierdzenie autentyczności podpisów (ust. 2). Już z samego literalnego brzmienia powołanego przepisu wynika, że warunkiem wypłaty sumy gwarancyjnej nie było wykazanie przez beneficjenta zasadności żądanej kwoty (w odniesieniu do jego relacji z zobowiązanym). Wystarczające było złożenie oświadczenia w tym przedmiocie. W ocenie Sądu również z treści § 1 gwarancji nie da się wywieść, że fakt niewykonania czy nienależytego wykonania umowy winien być wykazany przez beneficjenta gwarancji. Dodatkowo należy zauważyć, że przepis § 1 gwarancji z 2 czerwca 2011 roku (k. 120) stanowi normę o charakterze ogólnym wskazującym zakres świadczenia, którego wykonanie zabezpiecza przedmiotowa gwarancja. Obowiązki beneficjenta uregulowane zostały w powołanym wyżej § 4 gwarancji.

W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, że nie można łączyć obowiązku świadczenia ze strony pozwanego jako gwaranta, z wykazaniem merytorycznej zasadności żądanej kwoty. Zauważyć przy tym należy, że w toku postępowania w ni niniejszej sprawie pozwany nie podnosił, że nie miał wpływu na treść udzielonej przez niego gwarancji, co w połączeniu z podniesionym już profesjonalizmem pozwanego, pozwala na ustalenie, że z pełnym rozeznaniem pozwany ukształtował swoją odpowiedzialność jako samodzielnią, abstrakcyjną i nieakcesoryjną. Sąd podziela w pełni stanowisko powodów, którzy zaznaczyli, że pozwany – gwarant nie jest ubezpieczycielem, zatem nie może powoływać się na zarzuty dłużnika głównego wynikające ze stosunku podstawowego (k. 271).

Z uwagi na powyższe całkowicie nie mają znaczenia w niniejszej sprawie okoliczności związane z zasadnością i skutecznością odstąpienia przez powodów od umowy ze spółką (...) i naliczoną z tego tytułu karą umowną. Zagadnienia te nie odnoszą się bowiem do relacji powodów i pozwanego i nie mają wpływu na obowiązki tych podmiotów.

Dla zasadności żądania pozwu powodowie winni zatem wykazać jedynie fakt spełnienia (powołanych już) warunków nałożonych na nich w § 4 gwarancji. Warunki te – w ocenie Sądu i wbrew stanowisku pozwanego – zostały spełnione.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawała okoliczność złożenia pozwanemu wezwania do zapłaty datowanego 17 lipca 2012 r. w okresie ważności gwarancji. Świadczy o tym również widniejąca na wezwaniu adnotacja o dacie wpływu wezwania do pozwanego 18 lipca 2012 roku (k. 133).

Treść przedmiotowego wezwania spełnia warunek wskazany w § 4 ust. 2 gwarancji. Zawiera bowiem oświadczenie że zapłacenie żądanej kwoty stało się wymagalne. W samej gwarancji znajduje się definicja tego pojęcia. Z §4 ust. 2 gwarancji wynika, że „wezwanie do zapłaty musi zawierać oświadczenie Beneficjenta, że zapłacenie żądanej kwoty stało się wymagalne, tj. Zobowiązany nie wykonał lub nienależyście wykonał umowę”. Wezwanie do zapłaty z 17 lipca 2012 roku zawiera oświadczenie, że Zobowiązany (...) nie wykonał umowy z 3 marca 2011 roku i pomimo pisemnego wezwania nie dokonał zapłaty kary umownej, która została dodatkowo omówiona w wezwaniu (k. 133). Nie ulega zatem wątpliwości, że treść wezwania w pełni uwzględnia wymogi z § 4 ust. 2 gwarancji.

Przedmiotowe wezwanie skierowane do pozwanego przez (...) SA w imieniu wszystkich powodów spełnia również wymóg poświadczenia podpisów, o którym mowa w § 4 ust. 2 umowy. Na wezwaniu z 17 lipca 2012 roku znajduje się adnotacja osób działających w imieniu (...) (...), w której potwierdzono zgodność podpisów osób upoważnionych do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych w imieniu (...) SA. W ocenie Sądu nie ma podstaw do podzielnia zarzutów strony pozwanej, która podnosi, że nie zostało wykazane, iż (...) SA posiada rachunek główny w (...) (...). W pierwszej kolejności zauważyć należy, że strona pozwana nie zakwestionowała wprost

okoliczności posiadania przez spółkę (...) rachunku głównego we wskazanym banku. Okoliczność tę można zatem uznać za przyznaną. Nadto, okoliczność iż spółka (...) posiada rachunek główny w (...) (...) znajduje potwierdzenie w treści dokumentów złożonych do akt sprawy, w których to dokumentach, w ich stopkach wskazany jest rachunek (...) spółki (...) właśnie w (...) (...). Odnosi się to np. do umowy z 3 marca 2011 roku (k.73 i nast.), odstąpienia od umowy (k. 124), czy samego wezwania do zapłaty (k. 133). Dodatkowo zaznaczyć należy, że gwarancja w swojej treści nie stawia wymogu jakiegokolwiek potwierdzenia okoliczności, że bank, który dokonuje potwierdzenia prowadzi główny rachunek beneficjenta. Dodatkowo należy wskazać, że „szybkość” dokonania potwierdzenia podpisów na wezwaniu z 17 lipca 2012 roku, na którą zwraca uwagę pozwany przemawia za tym, że (...) Bank był bankiem stale współpracującym ze spółką (...). Z zasad doświadczenia życiowego wynika, że w przeciwnym wypadku procedura poświadczenia podpisów trwałaby dużo dłużej.

Jako całkowicie bezzasadny należy ocenić podniesiony przez pozwanego zarzut, że strona powodowa nie wykazała, że osoby dokonujące poświadczenia podpisów na wezwaniu z 17 lipca 2012 r. są upoważnione do składania oświadczeń woli w imieniu banku. W pierwszej kolejności należy wskazać, że złożenie oświadczenia w przedmiocie poświadczenia zgodności podpisów nie stanowi oświadczenia woli składanego w imieniu banku. Nadto, upoważnienie osób dokonujących poświadczenia, do dokonywania tego rodzaju czynności zostało wykazane pismem z 17 lipca 2013 rok, złożonym przez powodów w odpowiedzi na stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew (k. 353).

Dodatkowo należy zauważyć, że w świetle okoliczności niniejszej sprawy nie ma również do podzielenia stanowiska strony pozwanej, w myśl którego gwarancja miała zabezpieczać jedynie należyte wykonanie umowy (k. 197). Przeczy temu treść samej gwarancji, w której wskazano, że zapłata sumy gwarancyjnej nastąpi w wypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Nie może zatem budzić wątpliwości, że kara umowna naliczona w konsekwencji niewykonania umowy stanowi świadczenie, którego spełnienie gwarancja zabezpieczała.

Mając na uwadze powyższe, uznając żądanie pozwu za uzasadnione w całości, Sąd zasądził od pozwanego solidarnie na rzecz powodów żadaną pozew kwotę 1 349 886,09 zł. Namocy art. 481 1 k.c. Sąd zasądził również odstawowe odsetki od tej kwoty, zgodnie z żądaniem pozwu, od 9 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty. Żądanie zapłaty zostało doręczone pozwanemu 18 lipca 2012 roku, zaś zgodnie z treścią 4 ust. 1 gwarancji wypłata należności winna nastąpić w terminie 21 dni od daty złożenia wezwania pozwanemu, tj. do 8 sierpnia 2012 roku.

W ocenie Sądu nie było podstaw do uwzględnienia wniosku interwenienta o zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie. Poza sporem pozostaje, że stan faktyczny w sprawie XX GC1131/12 jest w pewnym stopniu analogiczny do stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Okoliczność ta nie oznacza jednak zależności pomiędzy postępowaniem w niniejszej sprawie a postępowaniem w sprawie XX GC1131/12 , o jakiej mowa w art. 177 § 1 pkt 1) k.p.c..

W ocenie Sądu nie było podstaw do uwzględnienia opozycji powoda przeciwko wstąpieniu spółki (...) do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta ubocznego. Z treści § 3 złożonej do akt sprawy umowy o wystawienie Aneksu nr (...) do gwarancji wynika, że z dniem wypłaty sumy gwarancyjnej beneficjentowi, na pozwanego, jako gwaranta przechodzi prawo roszczeń przeciwko (...) (jako zobowiązanemu) do wysokości wypłaconej sumy. W świetle tego zapisu nie ulega wątpliwości, że spółka (...) ma interes prawny we wstąpieniu do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta ubocznego. Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 78 § 2 k.p.c. Sąd oddalił opozycję postanowieniem z 13 maja 2014 roku.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 1 k.p.c.. Na kwotę zasądzoną od pozwanego na rzecz powodów z tego tytułu składają się: opłata od pozwu (67 495 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (7 200 zł) oraz wydatek pełnomocnika w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Agnieszka Baran